17/06/2023

“Έφυγε” από τη ζωή η Λημνιά συγγραφέας Μαρία Λαμπαδαρίδου- Πόθου

/ Παιδεία και Πολιτισμός

“Έφυγε”, το πρωί του Σαββάτου 17 Ιουνίου η διακεκριμένη λογοτέχνιδα Μαρία Λαμπαδαρίδου Πόθου, σε ηλικία 90 ετών στην πολυαγαπημένη της Λήμνο. Πολυβραβευμένη συγγραφέας , ποιήτρια που με το έργο της άγγιξε τους ανθρώπους.

Η Μαρία Λαμπαδαρίδου-Πόθου γεννήθηκε στη Μύρινα Λήμνου. Πτυχιούχος της Παντείου και της Σορβόνης, όπου, με υποτροφία της Γαλλικής Κυβέρνησης, σπούδασε θέατρο. Έχει εκδώσει 37 βιβλία – ποίηση, μυθιστορήματα, διηγήματα, δοκίμιο. Επίσης, έχει γράψει θέατρο. Θεατρικά της έργα έχουν παιχτεί στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Βιβλία της έχουν μεταφραστεί και εκδοθεί στα γαλλικά, σουηδικά και αγγλικά, και διδάσκονται σε Πανεπιστήμια της Ελλάδας και του εξωτερικού. Έχει τιμηθεί με τα βραβεία: Του Ιδρύματος Ουράνη, 1995, για το μυθιστόρημα “Με τη Λάμπα Θυέλλης”, Της Ακαδημίας Αθηνών, 1987, για το

μυθιστόρημα “Η Μαρούλα της Λήμνου”, Της Ομάδας των Δώδεκα, 1996, για το σύνολο του έργου της. Η ποιητική της συλλογή “Μυστικό Πέρασμα” προτάθηκε από το υπουργείο Πολιτισμού για το Αριστείο της Ευρώπης το 1991. Το μυθιστόρημα της “Με τη λάμπα θυέλλης” τιμήθηκε το 1994 με το βραβείο πεζογραφίας της Ακαδημίας Αθηνών.

Η νεκρώσιμος ακολουθία θα τελεστεί την Τρίτη 20 Ιουνίου στις 10:00 π.μ. στην **Αγία Τριάδα της Μύρινας.**

Ο Εμμανουήλ Πόθος , γιός της **Μαρίας Λαμπαδαρίδου Πόθου** αποχαιρετά τη μητέρα του με ανάρτησή του στο προσωπικό του ιστολόγιο “Η Μαρία έφυγε από κοντά μας σήμερα το πρωί. Η Μαρία άγγιξε με το λαμπερό πνεύμα της, το έργο της, και την προσωπικότητα της πολλούς ανθρώπους. Από ένα ταπεινό ξεκίνημα, σε μια φτωχική αλλά πνευματική οικογένεια, έζησε τα πρώτα της χρόνια στη Λήμνο. Για τη Μαρία πάντα η Λήμνος ήταν το πρωταρχικό της σπίτι. Ποτέ δεν σταμάτησε να την αγαπάει και σήμερα βρισκόμαστε εδώ, γιατί αυτή ήταν η επιθυμία της. Επίσης η Λήμνος είναι και ελπίζω θα παραμείνει το μέρος στο οποίο έχει αφήσει κάποια κομμάτια της ζωής της, στην αίθουσα της, η οποία δημιουργήθηκε με πολύ φροντίδα από το δήμο και πολλούς ανθρώπους στο νησί. Η Λήμνος για τη Μαρία ήταν πνεύμονας στη ζωή της, γεμάτη από ανθρώπους που αγάπησε και την αγάπησαν.

Το πρώτο βήμα της Μαρίας στον λογοτεχνικό κόσμο έγινε στην Αθήνα, με τις

σπουδές της στην Πάντειο. Μετέπειτα, μπόρεσε να συντηρήσει τον εαυτό της με μια δουλειά στο δημόσιο, μέχρι που κατάφερε, μέσω μιας υποτροφίας, να βρεθεί στο **Παρίσι**, στη **Σορβόννη,** για περαιτέρω σπουδές στο θέατρο. Έτσι λοιπόν, από τη Λήμνο, και με ένα αρχικό σχέδιο να κάνει καριέρα στη μοδιστρική, βρέθηκε σε ένα χώρο διανοούμενων και προχωρημένης νόησης. Εκείνα τα χρόνια ήταν ταραγμένα με τη δικτατορία στην Ελλάδα. Με τον τρόπο που μπορούσε και με τα εφόδια που είχε, η Μαρία συνεισέφερε και αυτή στον αγώνα κατά της δικτατορίας.

Η δικτατορία πέρασε, η Μαρία παντρεύτηκε τον πατέρα μου, Μίνω, απέκτησε εμένα, άφησε τη δουλειά της στο δημόσιο, και αφοσιώθηκε στο συγγραφικό και ποιητικό της έργο. Πόσες νύχτες μας κράτησαν άγρυπνους τα κατορθώματα του Πορφυρίου και οι περιπέτειες του Αλκαμένη. Πόσο άμεσα αισθανθήκαμε τη δύναμη του όρκου του **Κωσταντίνου**. Και πόσο θαυμάσαμε τη Δοξανιο και τη **Μαρούλα**, αυτές τις εντυπωσιακές ηρωίδες του παλαιού κόσμου. Η Μαρία ως συγγραφέας και ποιήτρια κατάκτησε τις καρδιές μας, όπως οι ήρωες της κατάκτησαν τα εμπόδια τους. Η αγάπη για την πατρίδα της, η πίστη της στο Θεό, οι υπαρξιακές αναζητήσεις της, η σχέση γονιού με παιδί, και η ανησυχία της για το περιβάλλον ήταν κάποια από τα αγαπημένα της θέματα που μέχρι το τέλος της ζωής της προσπάθησε να αναδείξει στο έργο της.

Η **Μαρία και ο Μίνως** δημιούργησαν μια ευτυχισμένη οικογένεια και ένα όμορφο σπιτικό. Ζήσαμε πολλά ευτυχισμένα χρόνια μαζί. Η Μαρία ήταν εξαιρετική σύζυγος, μητέρα, και φίλη, και πάντα είχε αγάπη και χρόνο για τους ανθρώπους γύρω της. Τα τελευταία χρόνια ήταν πιο δύσκολα, καθώς το πάντα ακμαίο μυαλό της δεν συμβάδιζε με το εύθραυστο σώμα της. Παρόλο που συνειδητοποιούσε τις δυσκολίες υγείας που είχε, μέχρι τις τελευταίες μέρες της η ζωή της Μαρίας ήταν γεμάτη ένταση! Θα μας λήψη αυτή η ένταση, το χιούμορ σου, η αγάπη σου, και η φροντίδα σου, που τόσο γενναιόδωρα μας πρόσφερες όσο ήσουν μαζί μας.”